

Évközi 15. vasárnap

Bevezetés

A mai, 15. évközi vasárnap evangéliumában arról hallunk majd, hogy Jézus misszióba küldi apostolait. Ők pedig elmentek, és hirdették mindenkinek. Isten szavára indultak, Isten erejével hirdették üzenetét.

Isten egyrészt bennünket is hív, hogy vele legyünk, hogy hallgassuk szavát, hogy megerősítsen, másrészt küld, hogy mindarról, amit megtapasztaltunk tanúságot tegyünk.

És mi valóban, tanúságot is teszünk Róla? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie litánia

Urunk Jézus, miként apostolaidat, úgy bennünket is kiválasztottál, bocsáss meg nekünk, hogy nem teljesítjük a kiválasztással járó kötelességeinket. Uram! Irgalmazz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy küldetésünk teljesítésekor nem törődünk eléggé a betegekkel, szegényekkel, a más-képp gondolkodókkal, a gonoszság rabjaival. Krisztus kegyelmezz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy nem támogatjuk kellően a Szereteted által létre hozott intézményeket, kórházakat és szeretetotthonokat. Uram irgalmazz!

Evangélium után

A mai vasárnap evangéliumában arról olvastunk, hogy Jézus misszióba küldi apostolait. Hatalmat ad nekik a gonosz lelkek legyőzésére és a betegek gyógyítására, és lelkükre köti, hogy semmit ne vigyenek magukkal, így hirdetve az evangélium üzenetét. A korábban kiválasztott és magához hívott apostolokat most elküldi, hogy továbbadják mindazt, amit tőle tanultak.

Az evangéliumi leírásból úgy tűnik, hogy Jézusnak nem állt szán-

dékában pontosan és részletesen meghatározni a tanítást, amit az apostoloknak hirdetniük kell. Jézus nem adott kezükbe keresztény Talmudot, hanem szívükbe írta kitörölhetetlenül személyét és tanítását. Nem adott működési szabályzatot sem.

Ma már a jószándékú katolikus hívők körében is gyakorta elhangzik a „lelki egyház” kifejezés. Ez arra a keresztényeket összekötő szervezetlen homályos kapcsolatra utal, amely lehetőséget ad minden tanító hivatali tekintélyi kijelentés mellőzésére, feloldja a különböző keresztény felekezetek közötti határokat, és lényegében szervezet nélküli keresztény klubba degradálja az egyházat.

Sőt akadnak teológusok is, akik felvetik a kérdést: Akart-e Jézus egyházat alapítani?

Az erre vonatkozó frappáns választ mindenki ismeri. A „Te Péter vagy és én erre a sziklára építem egyházamat és pokol kapui se vesznek erőt rajta.” A lelki egyházzal beszélők, a keresztények közötti kapcsolatot gyengítők és leépítők sem.

Igaz! Nem adott a kezükbe semmiféle írást, intézményi szabályzatot, kódexet sem. Képtelenség ilyesmit elvárni a világhódító útján elinduló egyháztól.

Jézus ehelyett inkább a szegénység és az eszköztelenség fontosságára hívja fel az útnak induló apostolok figyelmét. Arra hogy egyedül az őket küldő Jézusban és a tőle kapott és szívükben őrzött tanítás belső erejében bízzanak. Ne a jól felszereltségükben, ne a modern mé-

diumi eszközeikben, hanem őszinte hitelességükben.

A kiválasztás, a meghívás és a küldés minden korban megismétlődik. A meghívottak és a küldöttek arra törekszenek, hogy hűségesen teljesítsék mindazt, amit az Úr vár tőlük, s emellett meg kell felelniük az adott kor és az abban élő emberek elvárásainak is.

Az apostolok utódait, a püspököket és a papokat, de a hívőket is mindig sok kritika éri hivatásuk és küldetésük teljesítésével, illetve nem teljesítésével kapcsolatban. Ilyen kritikákat napjainkban is szép számmal hallunk.

Azt hiszem, hogy nem szükséges részletezni ezeket a kritikus észrevételeket, amelyek igen gyakran érik az egyházakat, főként a katolikus Egyházat, s amelyek a legtöbb esetben vádként fogalmazódnak meg. E vádak elsősorban az Egyház társadalmi és közéleti szerepvállalásával, az anyagi kérdésekkel, valamint az egyházi tisztségviselők, a püspökök és a papok feladatával kapcsolatosak.

E kritikáknak nem csupán az a közös vonása, hogy kívülről, tehát a politikai vagy a gazdasági élet befolyásos személyiségei részéről hangzanak el. Ennél sokkal érdekesebb az, hogy szinte mindig a mi keresztény értékeinkre, a szegénységre, az egyszerűségre, a szeretetre hivatkoznak, miközben az a valódi céljuk, hogy megkérdőjelezzék a hívők és az Egyház igazságait, vagy egyenesen semmibe vegyék azokat. Híteltelen és meglehetősen cinikus a krisztusi szegénység emlegetése azok részéről, akik bár dúsgazdagok, min-

dent bedobnak az Egyház oktatási és szociális intézményeinek államihoz hasonló támogatása ellen.

Megkérdőjelezhető az a vélemény, amely szerint a papok csak a templom falain belül prédikáljanak, de ott is csak úgy, hogy ne sértsék mások érzékenységét. Ne használjanak bizonyos szavakat. Ne nyilvánítsák ki véleményüket a társadalmi igazságtalanságok, a népek közötti háborúskodások, az életellenes törvények vagy az erkölcstelen életmód térhódítása elítélésével.

Jézus egykor elküldte apostolait, hogy hirdessék az evangéliumot. Az evangélium tanítása ma is, mint minden korban, az emberi élet minden területét érinti, és minden emberre vonatkozik. Nagyon furcsa, amikor a kívülállók szeretnék meghatározni, hogy mit jelent az evangélium szerinti élet, s ők akarják megmondani, hogy mi hogyan éljünk.

Emlékezem arra az eseményre, amikor a diplomáját még ma sem találó miniszterelnök, mint oktatta ki Vatikáni látogatásakor, a Szentatyát, hogy a katolikus papoknak mit kellene tenniük, s azok helyette mi mást tesznek.

Mi az ilyen jelenségek ellenére is teljesítjük a Jézus Krisztustól kapott evangelizációs küldetésünket. Gyógyítjuk a beteget, kiűzzük a gonosz szellemet, a gonoszságot az emberekből, hogy a sok beteg lélek meggyógyuljon, és a gonosz lélektől megszabaduljanak, és egészséges, s békés legyen a magyar társadalom.

Amen

F. F.